

## İSRAİL TERÖRÜNE KARŞI NE YAPABİLİRİZ?

Bir an düşünün: büyük bir hapishanenin koğuşlarında yaşayan mahkûmlarız. Ara sıra bir koğuştan birisini alıp orta meydanda gözümüzün önünde idam ediyorlar. Biz koğuşumuzda bağıyoruz, isyan ediyoruz ama üç beş gardiyan bize gülerek alaycı tavırlarla bakıyor. Çünkü biliyorlar ki parmaklıkların arkasındayız ve ne kadar bağırsak da bişey yapamayız. O yüzden gayet rahatlar ve yarın birisini daha getiriyorlar...

İşte o meydanda gözümüzün önünde Kudüs, Filistin, Arakan, Doğu Türkistan, Karabağ, Bosna Hersek, Kerkük ve daha niceleri bir bir idam edildi ve ediliyor ve biz kendi ülkemizde yerimizde duramıyoruz. Meydanları doldurup yeri göğü inletiyoruz ama onlar biliyorlar ki Türkiye’de olan Türkiye de kalır, Mısırda olan Mısırda... Sınırlarımızı aşıp da onlara uzanamayacağımızı biliyorlar o yüzden pervasızca yenisini yapıyorlar. İslam ülkelerinin paramparça oluşunu fırsat bilip daha önce akıllarından bile geçiremeyecekleri işlere bugün kalkışıyorlar. Düşünsenize kutlu bir yürüyüş başlasa Filistin’e doğru. dört bir yandan ümmet ilk kıblesini ve kardeşlerini kurtarmak için Filistin’e yürüse, milyonlar, milyarlar yollara dökülse o zaman İsrail bunu yapabilir mi? Tabi Müslüman olarak ümit ve dua ediyoruz ki İslam devletleri birlik olsunlar ve hep birlikte ellerini masaya vursunlar ve yürüyüşe hiç gerek kalmayın ama onlar birleşmeyince iş ümmete kalıyor.

İkincisi, ekonomik mücadele... Bu hainler gücünü paradan, parayı da sattığı mal ve hizmetten kazanıyorlar ve onunla bize tahakküm ediyorlar.

Hız Peygamber (sav) Hayber kalesini kuşattığında içerideki Yahudiler yiyecek ve içecek stokları ile İslam ordusunun başaramayıp geri gitmesini bekliyorlardı. Kale sağlam ve yüksek bir yerdeydi, ok atsan geri dönüyor, taş atsan yetişmiyordu. Günlerce bekledi İslam ordusu, stokları tükenmek, moralleri bitmek üzere idi. Bu uzun bekleyişten sonra Peygamber efendimiz (sav) bir strateji geliştirdi. Yahudilerin kalenin dışında olan ve güçlerini onlardan aldıkları hurma ağaçlarını keseceklerdi ve böylece Yahudilerin ekonomisi bozulacaktı, servetlerinin kaynağı kesilecekti ve gelecekleri kökten kazınacaktı... Ağaçlar kesildikçe Yahudiler kahroluyordu zira ağaçlar olmadan buralarda durmanın da bir manası yoktu onlar için. Sonunda kaleden çıkmak ve anlaşma yolunda gitmek zorunda kaldılar. Taşınabilecekleri kadar mal alıp Hayber’i terk ettiler.

İşte şimdi biz de Hayber savaşına katılmak istiyorsak bir ağaçta biz kesmeliyiz. Aynı strateji ile onları yine yenebiliriz. Onların mal ve hizmetlerini satın almamak hiç şüphesiz büyük darbe olacaktır ama bunun İslam İşbirliği Teşkilatı önderliğinde planlı ve sürekli olarak yapılması gerekmektedir.

Yakında toplanacak olan İslam İşbirliği Teşkilatı’ndan sadece “kınamak” gibi herkesin alıştığı ve hiç bir işe yaramayan bir karar almalarını değil en azından ekonomik mücadele planı hazırlamalarını bekliyoruz. Çünkü sosyal medyada paylaşılan ve bireyler tarafından hazırlanan Yahudi ürün listeleri hem tam ve doğru olamayabiliyor hem de yeterli kitlelere ulaşmıyor. Ferdi bir çalışma olduğu için de kitlesel bir etki yapamıyor. İslam İşbirliği teşkilatı ekonomik mücadele diye bir plan yapsa ve bunu tüm İslam ülkelerinin dillerine çevirip oralara gönderse ben inanıyorum ki bağı yanık ve elinden bişey gelmediği için çok üzülen İslam ümmeti bu çağrıya uyacaktır. Zira İslam halifesi yok ve İslam işbirliği teşkilatı bir anlamda halifenin yerini alıyor.

Üçüncüsü, dostumuzu düşmanımızı iyi tanımalıyız. Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri’nin şöyle bir tespiti var diyor ki :**“medenilerle (batılılarla) aranızdaki dere pek derindir doldurup hattı muvasalayı (kavuşmak, kaynaşmak) temin edemezsiniz. Ya siz de onlara iltihak edersiniz, ya düşer boğulursunuz”** Ben 17 senedir Avrupa ve Amerika’da yaşayan birisi olarak bunu okuduğumda ne

kadar doğru ve yerinde bir tespit diye hayretler içerisinde kaldım. Evet biz Batılılarla stratejik ortak olabiliriz, onlarla ticaret yaparız, ortak projeler yaparız, ilim ve fenlerindeki gelişmelerden faydalanırız ama dost olamayız. Bu tek taraflı değil onlar da bizi dost edinemezler çünkü aramızdaki tarihsel kültürel ve dini dere çok derin. Şunu unutmamalıyız ki yapılan bu haksızlık ve zulümler karşısında meydanlara gidip zulme karşı kükremekten ve **“Yanıdayız Filistin”** demekten çok daha fazlasını yapabiliriz. Meydana gittik diye vazifemizi yaptık, bizim elimizden bu kadar gelir zannetmeyiniz daha yapabileceğimiz çok şey var...